

31996L0062

L 296/55

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.11.1996

DIREKTIVA SVETA 96/62/ES
z dne 27. septembra 1996
o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, opredeljenem v členu 189c Pogodbe ⁽³⁾,

ker Peti okoljski akcijski program iz leta 1992, katerega splošni pristop so Svet in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v Svetu, potrdili v svoji resoluciji 93/C 138/01 z dne 1. februarja 1993 ⁽⁴⁾, predvideva spremembe obstoječe zakonodaje o onesnaževalih zraka; ker omenjeni program priporoča določitev dolgoročnih ciljev kakovosti zraka;

ker se je za varovanje okolja kot celote in zdravja ljudi treba koncentracijam škodljivih onesnaževal zraka izogniti, jih preprečiti ali zmanjšati ter določiti mejne vrednosti in/ali alarmne vrednosti za raven onesnaženosti zunanjega zraka;

ker je za upoštevanje specifičnih mehanizmov nastajanja ozona treba te mejne vrednosti in alarmne vrednosti dopolniti ali nadomestiti s ciljnim vrednostmi;

ker morajo številčne vrednosti mejnih vrednosti, alarmnih vrednosti, pri ozonu pa ciljnih vrednosti in/ali mejnih vrednosti in alarmnih vrednosti temeljiti na izsledkih raziskav, ki jih opravijo mednarodne znanstvene skupine, ki se ukvarjajo s tem področjem;

ker mora Komisija opraviti študije, s katerimi bo analizirala vplive kombiniranega delovanja raznih onesnaževal ali virov onesnaževanja zraka ter vpliva podnebja na delovanje raznih onesnaževal, ki jih obravnavamo v okviru te direktive;

ker je treba kakovost zunanjega zraka ocenjevati glede na mejne vrednosti in/ali alarmne vrednosti, pri ozonu pa glede na ciljne vrednosti in/ali mejne vrednosti, pri čemer je treba upoštevati število prebivalstva in velikost ekosistemov, ki so izpostavljeni onesnaženosti zraka, in okolje;

ker bi bilo treba lokacijo in število vzorčnih mest ter uporabljene priporočljive merilne metode opredeliti že takrat, ko so določene alarmne vrednosti, mejne vrednosti in ciljne vrednosti, zato da so ocene kakovosti zunanjega zraka, ki temeljijo na meritvah, opravljenih v državah članicah, primerljive;

ker je treba poleg neposrednih meritev dopustiti uporabo drugih metod vrednotenja kakovosti zunanjega zraka, je treba opredeliti merila za uporabo in zahtevano točnost teh metod;

ker je treba splošne ukrepe, ki jih določa ta direktiva, dopolniti z drugimi, specifičnimi za posamezne obravnavane snovi;

ker je treba, da bi izpolnili cilje te direktive, te specifične ukrepe sprejeti čim prej;

ker bi bilo treba zbrati že izmerjene reprezentativne podatke o ravneh onesnaženosti;

ker morajo države članice za varovanje okolja kot celote in zdravje ljudi, če so mejne vrednosti presežene, ukrepati tako, da dosežejo te vrednosti v določenem času;

ker morajo sprejeti ukrepi držav članic upoštevati zahteve, ki jih določajo predpisi o delovanju industrijskih obratov, v skladu z zakonodajo Skupnosti na področju celovitega preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja, kadar ta zakonodaja velja;

ker je za izvajanje in učinkovitost teh ukrepov potreben čas, je treba določiti začasna sprejemljiva preseganja mejne vrednosti;

⁽¹⁾ UL C 216, 6.8.1994, str. 4.

⁽²⁾ UL C 110, 2.5.1995, str. 5.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 16. junija 1995 (UL C 166, 3.7.1995, str. 173), Skupno stališče Sveta z dne 30. novembra 1995 (UL C 59, 28.2.1996, str. 24) in sklep Evropskega parlamenta z dne 22. maja 1996 (UL C 166, 10.6.1996, str. 63).

⁽⁴⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 1.

ker lahko obstajajo v državah članicah področja, na katerih so ravni onesnaženosti višje od mejne vrednosti, vendar še znotraj dovoljenega sprejemljivega preseganja; ker je treba mejno vrednost doseči v določenem času;

ker se morajo države članice med seboj posvetovati, kadar raven onesnaženosti preseže ali je verjetno, da bo presegla vsoto mejne vrednosti in sprejemljivega preseganja, ali je zaradi pomembne onesnaženosti, ki izvira iz druge države članice, presežena alarmna vrednost;

ker določitev alarmnih vrednosti, pri katerih so potrebni varnostni ukrepi, omogoča omejitve vpliva epizod onesnaženja na človekovo zdravje;

ker se morajo države članice truditi, da v območjih in strnjjenih naseljih, kjer so ravni onesnaženosti nižje od mejnih vrednosti, ohranijo najboljšo kakovost zunanjega zraka, združljivo s trajnostnim razvojem;

ker bi bilo treba zaradi lažje obdelave in primerjave dobljenih podatkov te podatke zagotoviti Komisiji v standardizirani obliki;

ker mora široka in obsežna politika ocenjevanja in upravljanja kakovosti zunanjega zraka temeljiti na močnih tehničnih in znanstvenih podlagah in stalni izmenjavi mnenj med državami članicami;

ker se je treba izogniti nepotrebnemu povečanju količine informacij, ki jih morajo posredovati države članice; ker so informacije, ki jih zbere Komisija na podlagi izvajanja te direktive, koristne za Evropsko agencijo za okolje (EEA) in jih zato Komisija lahko posreduje agenciji;

ker se lahko pojavi potreba, da se merila in metode, s katerimi se ocenjuje kakovost zunanjega zraka, prilagodijo znanstveno-tehničnemu napredku in je treba zagotoviti postopke za izmenjavo informacij po tej direktivi; ker je treba za lažje izvajanje nalog, ki so za to potrebne, določiti postopek, s katerim se v odboru vzpostavi tesno sodelovanje med državami članicami in Komisijo;

ker za pospešitev medsebojne izmenjave informacij med državami članicami in EEA Komisija, s sodelovanjem EEA, vsaka tri leta izda poročilo o kakovosti zunanjega zraka v Skupnosti;

ker je treba obravnavati zlasti snovi, ki so že zajete v Direktivi Sveta 80/779/EGS z dne 15. julija 1980 o mejnih vrednostih kakovosti zraka in priporočenih vrednostih žveplovega dioksida in suspendiranih delcev ⁽¹⁾, Direktivi Sveta 82/884/EGS z dne 3. decembra 1982 o mejni vrednosti svinca v zraku ⁽²⁾, Direktivi

Sveta 85/203/EGS z dne 7. marca 1985 o standardih kakovosti zraka za dušikov dioksid ⁽³⁾ in Direktivi Sveta 92/72/EGS z dne 21. septembra 1992 o onesnaženosti zraka z ozonom ⁽⁴⁾,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

Splošni cilj te direktive je opredeliti osnovna načela skupne strategije za:

- opredelitev pojmov in določitev ciljev za kakovost zunanjega zraka v Skupnosti za odpravo, preprečitev ali zmanjšanje škodljivih učinkov na zdravje ljudi in okolje kot celoto,
- ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka v državah članicah na podlagi skupnih metod in meril,
- pridobivanje ustreznih informacij o kakovosti zunanjega zraka in zagotavljanje, da so te dostopne javnosti, med drugim, z objavljanjem alarmnih vrednosti,
- ohranjanje kakovosti zunanjega zraka, kjer je ta dobra, in njeno izboljšanje v ostalih primerih.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

1. „zunanj zrak“ pomeni zrak v troposferi na prostem, razen na delovnih mestih;
2. „onesnaževalo“ pomeni katero koli snov, ki jo človek neposredno ali posredno vnese v zunanji zrak in za katero je verjetno, da škodljivo učinkuje na zdravje ljudi in/ali na okolje kot celoto;
3. „raven“ pomeni koncentracijo onesnaževala v zunanjem zraku ali njegovo usedlino na površinah v določenem času;
4. „ocenjevanje“ pomeni katero koli metodo, uporabljeno za merjenje, izračunavanje, napovedovanje ali vrednotenje ravni onesnaževala v zunanjem zraku;
5. „mejna vrednost“ pomeni raven, določeno na podlagi znanstvenih spoznanj, katerih cilj je odpraviti, preprečiti ali

⁽¹⁾ UL L 229, 30.8.1980, str. 30. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽³⁾ UL L 87, 27.3.1985, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽⁴⁾ UL L 297, 13.10.1992, str. 1.

zmanjšati škodljive učinke na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto in ki jo je v določenem roku treba doseči, ko pa je dosežena, se ne sme preseči;

6. „ciljna vrednost“ pomeni raven, določeno s ciljem, da se preprečijo dolgoročni škodljivi učinki na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto, ki jo je treba, kjer je to mogoče, doseči v opredeljenem času;
7. „alarmna vrednost“ pomeni raven, katere preseganje pomeni tveganje za zdravje ljudi že zaradi kratkotrajne izpostavljenosti in pri kateri morajo države članice nemudoma ukrepati, kakor določa ta direktiva;
8. „sprejemljivo preseganje“ pomeni odstotek mejne vrednosti, za katerega se ta vrednost lahko preseže pod pogoji iz te direktive;
9. „območje“ pomeni del ozemlja držav članic, ki ga same razmejijo;
10. „strnjeno naselje“ pomeni območje, poseljeno z več kot 250 000 prebivalci, ali, kadar je prebivalcev 250 000 ali manj, območje, kjer je gostota prebivalstva na km² taka, da države članice upravičeno potrebujejo ocenjevanje in upravljanje kakovosti zunanjega zraka.

Člen 3

Izvajanje in odgovornost

Za izvajanje te direktive države članice na ustreznih ravneh določijo pristojne organe in telesa, ki so odgovorni za:

- izvajanje te direktive,
- ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka,
- odobritev merilnih sredstev (metod, opreme, merilnih mrež, laboratorijev),
- zagotavljanje točnosti meritev z merilnimi napravami in preverjanje vzdrževanja točnosti teh naprav, predvsem z ustreznimi notranjimi kontrolami, izvajanimi v skladu, med drugim, z zahtevami evropskih standardov za zagotavljanje kakovosti,
- analizo metod ocenjevanja,
- usklajevanje programov zagotavljanja kakovosti na svojem ozemlju, ki jih za vso Skupnost organizira Komisija.

Potem ko države članice predložijo Komisiji informacije iz prvega pododstavka, morajo biti dostopne tudi javnosti.

Člen 4

Določitev mejnih in alarmnih vrednosti za zunanji zrak

1. Za onesnaževala iz Priloge I Komisija predloži Svetu predloge za določitev mejnih vrednosti in, če je primerno, alarmnih vrednosti v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

- najpozneje do 31. decembra 1996 za onesnaževala 1 do 5,
- v skladu s členom 8 Direktive 92/72/EGS za ozon,
- najpozneje do 31. decembra 1997 za onesnaževala 7 in 8,
- čim prej in najpozneje do 31. decembra 1999 za onesnaževala 9 do 13.

Pri določanju mejnih vrednosti in, če je primerno, alarmnih vrednosti je treba na primer upoštevati dejavnike iz Priloge II.

Pri ozonu je treba pri predlogih upoštevati specifične mehanizme pri nastajanju tega onesnaževala in v ta namen predvideti ciljne vrednosti in/ali mejne vrednosti.

Če je presežena ciljna vrednost, določena za ozon, države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, ki so jih sprejele za doseganje te vrednosti. Na podlagi teh informacij Komisija oceni, ali so na ravni Skupnosti potrebni dodatni ukrepi in, če je potrebno, predloži predloge Svetu.

Za druga onesnaževala Komisija predloži Svetu predloge za določanje mejnih vrednosti in, če je primerno, alarmnih vrednosti, če se na podlagi znanstvenega napredka in ob upoštevanju meril, navedenih v Prilogi III, kaže potreba po odpravi, preprečitvi ali zmanjšanju škodljivih učinkov na zdravje ljudi in/ali okolje kot celoto v Skupnosti.

2. Komisija je ob upoštevanju najnovejših znanstvenoraziskovalnih podatkov s področja epidemiologije in varstva okolja ter zadnjega napredka v meteorologiji odgovorna za ponovno preverjanje elementov, na katerih temeljijo mejne in alarmne vrednosti, navedene v odstavku 1.

3. Ko so mejne in alarmne vrednosti določene, je treba določiti tudi merila in metode za:

- (a) meritve, ki se uporabljajo pri izvajanju zakonodaje iz odstavka 1:
 - lokacija vzorčnih mest,
 - najmanjše število vzorčnih mest,
 - referenčne meritve in metode vzorčenja;
- (b) uporabo drugih metod za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, zlasti modeliranja:
 - prostorska ločljivost za modeliranje in objektivne metode ocenjevanja,
 - referenčne metode modeliranja.

Ta merila in metode se določijo za vsako onesnaževalo glede na velikost strnjenegega naselja ali ravni onesnaževal na območjih, ki jih preučujemo.

4. Pri določanju mejnih vrednosti in časa, potrebnega za izvedbo ukrepov za izboljšanje kakovosti zraka, lahko Svet zaradi upoštevanja dejanskih ravni določenega onesnaževala določi tudi začasno sprejemljivo preseganje mejne vrednosti.

Sprejemljivo preseganje je treba zmanjševati v skladu s postopki, določenimi za vsako onesnaževalo, da se najpozneje ob koncu obdobja, opredeljenega za vsako onesnaževalo posebej, doseže raven zanj določene mejne vrednosti.

5. V skladu s Pogodbo sprejme Svet zakonodajo, ki jo predvideva odstavek 1, in določbe iz odstavkov 3 in 4.

6. Kadar država članica sprejme strožje ukrepe od tistih, ki so navedeni v odstavku 5, o tem obvesti Komisijo.

7. Kadar namerava država članica določiti mejne ali alarmne vrednosti za onesnaževala, ki niso navedena v Prilogi I in zanje ne veljajo določbe Skupnosti o kakovosti zunanjega zraka v Skupnosti, o tem pravočasno obvesti Komisijo. Komisija mora pravočasno odgovoriti na vprašanje, ali je treba na ravni Skupnosti ukrepati po merilih iz Priloge III.

Člen 5

Predhodno ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka

Države članice, ki nimajo reprezentativnih meritev ravni onesnaževal za vsa območja in strnjena naselja, morajo izvesti vrsto reprezentativnih meritev, raziskav ali ocen, zato da bodo imele podatke na voljo do roka, ki je za izvajanje zakonodaje naveden v členu 4(1).

Člen 6

Ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka

1. Ko so mejne in alarmne vrednosti določene, je treba kakovost zunanjega zraka na vsem ozemlju držav članic oceniti v skladu s tem členom.

2. V skladu z merili iz člena 4(3) in za onesnaževala po členu 4(3) so meritve obvezne na naslednjih območjih:

- v strnjenih naseljih, kakor so opredeljena v členu 2(10),
- na območjih, na katerih so ravni med mejnimi vrednostmi in ravnimi, predvidenimi v odstavku 3, ter

- na preostalih območjih, na katerih ravni presegajo mejne vrednosti.

Da bi pridobili ustrezno raven informacij o kakovosti zunanjega zraka, se lahko predvidene meritve dopolnijo z metodami modeliranja.

3. Za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, kadar so ravni v reprezentativnem časovnem obdobju nižje od mejne vrednosti, ki jo je treba določiti v skladu z določbami člena 4(5), se lahko uporabi kombinacija meritev in modeliranja.

4. Kadar so ravni pod vrednostjo, ki jo je treba določiti v skladu z določbami iz člena 4(5), se lahko za ocenjevanje ravni uporablja samo modeliranje ali objektivne metode vrednotenja. Ta določba pa ne velja za strnjena naselja, če gre za onesnaževala, za katera so bile alarmne vrednosti opredeljene v skladu z določbami iz člena 4(5).

5. Kadar so meritve onesnaževal obvezne, se izvajajo na stalnih merilnih mestih neprekinjeno ali z naključnim vzorčenjem; število meritev mora biti dovolj veliko, da se lahko določijo opazovane ravni.

Člen 7

Izboljšanje kakovosti zunanjega zraka

Splošne zahteve

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti z mejnimi vrednostmi.

2. Ukrepi, sprejeti za doseganje ciljev te direktive:

- (a) upoštevajo celovit pristop k varovanju zraka, vode in tal;
- (b) niso v nasprotju z zakonodajo Skupnosti o zagotavljanju varnosti zdravja delavcev pri delu;
- (c) nimajo pomembnih negativnih učinkov na okolje drugih držav članic.

3. Države članice pripravijo načrte ukrepanja, v katerih navedejo ukrepe, ki jih je treba kratkoročno izvesti, če obstaja nevarnost preseganja mejnih in/ali alarmnih vrednosti, da se ta nevarnost zmanjša in omeji trajanje takega pojava. Ti načrti lahko, odvisno od posameznega primera, predvidevajo tudi ukrepe za nadzor in, če je potrebno, začasno ustavitev dejavnosti, vključno s prometom motornih vozil, ki prispevajo k preseganju mejnih vrednosti.

Člen 8

Ukrepi za območja, kjer so ravni onesnaženosti zunanjega zraka višje od mejne vrednosti

1. Države članice pripravijo seznam območij in strnjenih naselij, kjer so ravni enega ali več onesnaževal višje od vsote mejne vrednosti in sprejemljivega preseganja.

Če sprejemljivo preseganje za posamezno onesnaževalo ni določeno, je treba območja in strnjena naselja, v katerih raven takega onesnaževala presega mejne vrednosti, obravnavati enako kakor območja in strnjena naselja, na katera se nanaša prvi pododstavek, zanje pa se uporabljajo odstavki 3, 4 in 5.

2. Države članice pripravijo seznam območij in strnjenih naselij, v katerih so ravni enega ali več onesnaževal v razponu med mejno vrednostjo in vsoto mejne vrednosti in sprejemljivega preseganja.

3. Države članice za območja in strnjena naselja iz odstavka 1 sprejmejo ukrepe in tako zagotovijo, da se pripravi ali izvaja načrt ali program, s katerim se v določenem roku doseže mejna vrednost.

Omenjeni načrt ali program, ki mora biti dostopen javnosti, vsebuje najmanj informacije, naštete v Prilogi IV.

4. Države članice za območja in strnjena naselja iz odstavka 1, v katerih je raven več kot enega onesnaževala višja od mejne vrednosti, pripravijo celovit načrt za vsa ta onesnaževala.

5. Komisija redno preverja izvajanje načrtov ali programov, predloženih v skladu z odstavkom 3, s preučevanjem njihovega napredka in trendov onesnaženosti zraka.

6. Kadar raven onesnaževala preseže ali bi lahko preseгла vsoto mejne vrednosti in sprejemljivega preseganja oziroma alarmno vrednost zaradi pomembnega onesnaževanja iz druge države članice, se morajo prizadete države članice med seboj posvetovati, da najdejo rešitev. Pri teh posvetovanjih je lahko navzoča Komisija.

Člen 9

Zahteve na območjih, kjer so ravni onesnaženosti nižje od mejnih vrednosti

Države članice pripravijo seznam območij in strnjenih naselij, v katerih so ravni onesnaževal pod mejnimi vrednostmi.

Države članice na teh območjih in strnjenih naseljih ohranijo ravni onesnaževal pod mejnimi vrednostmi in si prizadevajo za ohranjanje najboljše kakovosti zunanjega zraka, ki je združljiva s trajnostnim razvojem.

Člen 10

Ukrepi ob preseganju alarmne vrednosti

Če so alarmne vrednosti presežene, morajo države članice zagotoviti potrebne ukrepe za obveščanje javnosti (npr. po radiu, televiziji in tisku). Najpozneje v treh mesecih od tega pojava morajo države članice predložiti Komisiji — v okviru začasne ureditve — podatke o zabeleženih ravneh onesnaženosti in trajanju epizod(-e) onesnaženja. Seznam minimalnih podatkov, s katerim je treba seznaniti javnost, se sestavi skupaj z določitvijo alarmnih vrednosti.

Člen 11

Posredovanje informacij in poročil

Ko Svet sprejme prvi predlog, na katerega se nanaša prva alineja člena 4(1):

1. države članice uradno obvestijo Komisijo o pristojnih organih, laboratorijih in telesih, omenjenih v členu 3 ter

(a) na območjih iz člena 8(1):

(i) v devetih mesecih po koncu vsakega leta obvestijo Komisijo o pojavu ravni, ki presežajo vsoto mejne vrednosti in sprejemljivega preseganja, datumih ali obdobjih, ko so bile te ravni opažene, in vrednostih, ki so bile zabeležene.

Če za določeno onesnaževalo ni opredeljeno sprejemljivo preseganje, se obravnavajo območja in strnjena naselja, na katerih to onesnaževalo preseže mejno vrednost, enako kakor območja in strnjena naselja iz prvega pododstavka;

(ii) v devetih mesecih po koncu vsakega leta obvestijo Komisijo o vzrokih za vsak zabeležen primer;

(iii) najpozneje dve leti po koncu leta, v katerem so bile ravni onesnaženosti opažene, pošljejo Komisiji načrte ali programe iz člena 8(3);

(iv) vsaka tri leta obvestijo Komisijo o napredku pri načrtu ali programu;

(b) letno, najpozneje v devetih mesecih po koncu vsakega leta, pošljejo Komisiji seznam območij in strnjenih naselij iz člena 8(1) in (2) in člena 9;

(c) v okviru sektorskega poročila iz člena 4 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju

in racionaliziranju poročil o izvajanju posameznih direktiv, ki se nanašajo na okolje ⁽¹⁾, vsaka tri leta in najpozneje devet mesecev po preteku vsakega triletnega obdobja, pošljejo Komisiji informacije s pregledom ugotovljenih ali, če je primerno, ocenjenih ravni onesnaženosti na območjih in v strnjenih naseljih, kakor je navedeno v členih 8 in 9;

- (d) Komisijo obvestijo o metodah, ki so bile uporabljene za predhodno ocenjevanje kakovosti zraka iz člena 5.

2. Komisija objavi:

- (a) vsako leto seznam območij in strnjenih naselij iz člena 8(1);

- (b) vsaka tri leta poročilo o kakovosti zunanjega zraka v Skupnosti. To poročilo vsebuje povzetek informacij, ki jih je Komisija prejela prek mehanizma za izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami.

3. Pri pripravi poročila iz odstavka 2(b) se bo Komisija po potrebi sklicevala na strokovno znanje in izkušnje Evropske agencije za okolje.

Člen 12

Odbor in njegove funkcije

1. Spremembe, potrebne za prilagajanje meril in metod iz člena 4(2) znanstveno-tehničnemu napredku, in podrobna ureditev za posredovanje podatkov, kakor to predvideva člen 11, ter druge naloge, ki so opredeljene v določbah iz člena 4(3), morajo biti sprejete v skladu s postopkom, predpisanim v odstavku 2 tega člena.

Te prilagoditve ne smejo niti neposredno niti posredno vplivati na spreminjanje mejnih ali alarmnih vrednosti.

2. Komisiji pomaga odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

Predstavniki Komisije predloži odboru osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Za mnenje je potrebna večina, opredeljena v členu 148(2) Pogodbe za odločitve, ki jih mora Svet sprejeti na predlog Komisije. Glasovi pred-

stavnikov držav članic v odboru se ponderirajo na način, opisan v istem členu. Predsednik ne glasuje.

Komisija sprejme predvidene ukrepe, če so v skladu z mnenjem odbora.

Če predvideni ukrepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni dano, Komisija nemudoma predloži Svetu predlog o ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet ne ukrepa po izteku treh mesecev od datuma predložitve predloga, sprejme predlagane ukrepe Komisija.

Člen 13

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje 18 mesecev po tem, ko ta začne veljati za določbe iz členov 1 do 4 in 12 ter za Priloge I, II, III in IV, za določbe iz drugih členov pa najpozneje do datuma, ki velja za določbe iz člena 4(5).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 15

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 27. septembra 1996

Za Svet
Predsednik
M. LOWRY

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

PRILOGA I

SEZNAM ATMOSFERSKIH ONESNAŽEVAL, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI PRI OCENJEVANJU IN UPRAVLJANJU KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA

- I. **Onesnaževala, ki jih je treba preučiti na začetni stopnji, vključno z onesnaževali, ki jih urejajo obstoječe direktive o kakovosti zunanjega zraka:**
 1. žveplov dioksid,
 2. dušikov dioksid,
 3. drobni trdni delci, kakor so saje (vključno z PM 10),
 4. suspendirani trdni delci,
 5. svinec,
 6. ozon.
 - II. **Druga onesnaževala zraka:**
 7. benzen,
 8. ogljikov monoksid,
 9. poliaromatski ogljikovodiki,
 10. kadmij,
 11. arzen,
 12. nikelj,
 13. živo srebro.
-

*PRILOGA II***DEJAVNIKI, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI PRI DOLOČANJU MEJNIH IN ALARMNIH VREDNOSTI**

Pri določanju mejnih in alarmnih vrednosti, kjer je primerno, lahko upoštevamo na primer naslednje dejavnike:

- stopnjo izpostavljenosti posameznih skupin prebivalstva, še zlasti občutljivih podskupin,
 - podnebne razmere,
 - občutljivost rastlinstva in živalstva in njihovih habitatov,
 - zgodovinsko dediščino, ki je izpostavljena onesnaževalom,
 - ekonomsko in tehnično izvedljivost,
 - prenos onesnaževal na velike razdalje, sekundarnih onesnaževal, vključno z ozonom.
-

PRILOGA III

SMERNICE ZA IZBIRO ONESNAŽEVAL ZRAKA, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI

1. Verjetnost, teža in pogostnost učinkov; zaradi zdravja ljudi in okolja kot celote je treba posebno skrb posvetiti nepopravljivim učinkom.
2. Splošna razširjenost in visoka koncentracija onesnaževala v ozračju.
3. Okoljske spremembe ali metabolične spremembe, ker lahko te povzročijo nastanek kemikalij z večjo strupenostjo.
4. Obstočnost v okolju, zlasti če onesnaževalo ni biološko razgradljivo in se lahko kopiči v človeškem organizmu, okolju ali prehranjevalnih verigah.
5. Vpliv onesnaževala:
 - obseg izpostavljenega prebivalstva, živih organizmov ali ekosistemov,
 - obstoj posebno občutljivih elementov na določenem območju.
6. Uporabimo lahko tudi metode ocene tveganja.

Pri izbiri onesnaževal je treba upoštevati ustrezna merila nevarnosti, ki jih določajo Direktiva 67/548/EGS ⁽¹⁾ in njene spremembe.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1/670. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/632/EGS (UL L 338, 10.12.1991, str. 23).

PRILOGA IV

**PODATKI, KI MORAJO BITI VKLJUČENI V LOKALNE, REGIONALNE ALI NACIONALNE PROGRAME
ZA IZBOLJŠANJE KAKOVOSTI ZUNANJEGA ZRAKA****Informacije, ki jih je treba zagotoviti po členu 8(3)**

1. *Ugotovitev kraja prevelike onesnaženosti:*
 - regija,
 - kraj (zemljevid),
 - merilna postaja (zemljevid, zemljepisne koordinate).
 2. *Splošni podatki:*
 - vrsta območja (urbano, industrijsko ali ruralno območje),
 - ocena onesnažene površine (km²) in števila prebivalstva, izpostavljenega onesnaženju,
 - uporabni podnebni podatki,
 - ustrezni topografski podatki,
 - zadostni podatki o elementih na območju, ki jih je treba zavarovati.
 3. *Odgovorni organi:*

Imena in naslovi oseb, odgovornih za pripravo in izvajanje načrtov za izboljšanje razmer.
 4. *Lastnosti in ocena onesnaženosti:*
 - koncentracije, ugotovljene v predhodnih letih (pred izvajanjem ukrepov za izboljšanje),
 - koncentracije, izmerjene od začetka projekta,
 - metode, uporabljene za ocenjevanje.
 5. *Izvor onesnaževanja:*
 - seznam glavnih virov emisij, ki povzročajo onesnaževanje (zemljevid),
 - celotna količina emisij iz teh virov (tone/leto),
 - podatki o onesnaženosti zraka zaradi vplivov iz drugih regij.
 6. *Analiza stanja:*
 - podrobnosti o tistih dejavnikih, ki povzročajo čezmerno onesnaženost (prenos, vključno s čezmejnimi prenosom, nastanek),
 - podrobnosti o možnih ukrepih za izboljšanje kakovosti zraka.
 7. *Podrobnosti o ukrepih ali projektih za izboljšanje, ki so se izvajali pred uveljavitvijo te direktive, tj.:*
 - lokalni, regionalni, nacionalni, mednarodni ukrepi,
 - ugotovljeni učinki teh ukrepov.
 8. *Podrobnosti o ukrepih ali projektih, ki so sprejeti za zmanjšanje onesnaženosti po začetku veljavnosti te direktive:*
 - seznam in opis vseh ukrepov, ki so zajeti v projekt,
 - časovni načrt izvedbe,
 - ocena načrtovanega izboljšanja kakovosti zraka in pričakovanega časa, potrebnega za doseg te ciljev.
 9. *Podrobnosti o dolgoročno načrtovanih ali raziskovalnih ukrepih ali projektih.*
 10. *Seznam publikacij, dokumentacije, del itd., ki dopolnjujejo podatke, zahtevane v tej prilogi.*
-